

POSTANOWIENIE

Dnia 12 kwietnia 2024 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Małgorzata Wąsek-Wiaderek

w sprawie **P. L.**

skazanego za czyn z art. 200 § 1 k.k. w zw. z art. 12 § 1 k.k. i in.,
po rozpoznaniu w Izbie Karnej, na posiedzeniu w dniu 12 kwietnia 2024 r.,
wniosków obrońców skazanego o wstrzymanie wykonania zaskarżonego kasacją
prawomocnego wyroku Sądu Okręgowego w Katowicach
z dnia 29 września 2023 r., VI Ka 672/23,
zmieniającego wyrok Sądu Rejonowego Katowice-Wschód w Katowicach
z dnia 20 marca 2023 r., III K 1062/19,
na podstawie art. 532 § 1 k.p.k. *a contrario*,

p o s t a n o w i ł
wniosków nie uwzględnić.

UZASADNIENIE

Na skutek kasacji obrońców skazanego – adw. M. S. i adw. W. J.–od wyroku Sądu Okręgowego w Katowicach z dnia 29 września 2023 r., VI Ka 672/23, zmieniającego wyrok Sądu Rejonowego Katowice-Wschód w Katowicach z dnia 20 marca 2023 r., III K 1062/19, przed Sądem Najwyższym zawisła sprawa P. L. W tym postępowaniu P. L. został prawomocnie skazany za czyn z art. 200 § 1 k.k. w zw. z art. 12 § 1 k.k., za który wymierzono mu karę 6 lat pozbawienia wolności oraz za czyn z art. 200 § 3 k.k., za który wymierzono mu karę roku i 6 miesięcy

pozbawienia wolności. Kary jednostkowe połączono i wymierzono skazanemu karę łączną 7 lat pozbawienia wolności.

W kasacji zarówno adw. M. S. i jak adw. W. J. zawarto wnioski o wstrzymanie wykonania zaskarżonego kasacją wyroku. W kasacji adw. W. J. wniosek ten nie został uzasadniony. Z kolei w kasacji adw. M. S. podniesiono, że z uwagi na zarzuty i argumentację kasacji wnioskowane wstrzymanie jest uzasadnione. Obrońca zauważyła, że wstrzymanie powinno nastąpić wtedy, gdy wykonanie wyroku powodowałoby nieodwracalne skutki i niepowetowane straty i prowadziłoby do poniesienia przez skazanego dolegliwości wynikającej z wykonania prawomocnego wyroku, której nie powinien doznać wobec zasadności wniesionej kasacji. Obrońca wskazuje, że z uwagi na skazanie P. L. na karę łączną 7 lat pozbawienia wolności, w sytuacji, gdy prowadzi on normalne, ustabilizowane życie osobiste i zawodowe, nie ulega wątpliwości, że natychmiastowe wykonanie wyroku będzie powodować dla niego nieodwracalne skutki i niepowetowane straty.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wnioski obrońców skazanego o wstrzymanie wykonania zaskarżonego kasacją wyroku nie są zasadne.

Wstrzymanie wykonania prawomocnego orzeczenia na podstawie art. 532 § 1 k.p.k. ma charakter wyjątkowy. O zastosowaniu tej instytucji powinna przesądzać ranga zarzutów kasacyjnych i bardzo wysoki stopień prawdopodobieństwa uchylenia orzeczenia, przy jednoczesnym uznaniu, że jego wykonywanie przed rozpoznaniem kasacji spowodowałoby wyjątkowo dolegliwe i w zasadzie nieodwracalne skutki dla osoby, której orzeczenie dotyczy (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 24 stycznia 2023 r., III KK 645/22).

Dokonywana na potrzeby rozpoznania wniosku analiza kasacji i akt tej sprawy doprowadziła Sąd Najwyższy do konkluzji, że nie ziściły się przesłanki do wstrzymania wykonania wyroku w trybie art. 532 § 1 k.p.k. Uwzględnienie wniosku o wstrzymanie wykonania prawomocnego wyroku powinno mieć miejsce w razie stwierdzenia prawdopodobieństwa uwzględnienia kasacji zbliżonego do pewności, oczywistości (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 22 kwietnia 2021 r., V KK 129/21; postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 29 marca 2021 r., IV KK

103/21) przy jednoczesnym ustaleniu, że w sprawie rysuje się potrzeba uniewinnienia skazanego, względnie umorzenia wobec niego postępowania (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 15 lutego 2018 r., II KK 23/18), ewentualnie wydania innego rozstrzygnięcia, które spowoduje, że wykonywanie kary do czasu rozpoznania kasacji okaże się niesłuszne i odbędzie się z pokrzywdzeniem skazanego. W tej sprawie nie zachodzi przedmiotowa oczywistość i jednoznaczność uchybień sygnalizowanych w kasacji obrońców. Ocena zasadności zarzutów kasacji wymagać będzie analizy dokonywanej na etapie merytorycznego jej rozpoznania.

Powodu do wstrzymania wykonania zaskarżonego kasacją wyroku nie stanowi również sytuacja osobista i zawodowa skazanego, o których zdaje się być mowa w uzasadnieniu wniosku adw. M. S. poprzez wskazanie, że skazany prowadzi ustabilizowane życie osobiste i zawodowe. Jak słusznie podkreśla się w literaturze i orzecznictwie, jeżeli treść art. 532 § 1 k.p.k. miałyby być postrzegana jako kolejna instytucja, która służy do wstrzymania wykonania kary w postępowaniu wykonawczym tylko na podstawie przesłanek faktycznych, osobistych czy rodzinnych skazanego oraz określonych okoliczności, które czyniłyby odbycie kary nadmiernie dolegliwym w aktualnej sytuacji skazanego, to zbędne było jej lokowanie w rozdziale o kasacji (tak: J. Matras, w: *Kodeks postępowania karnego. Komentarz*, red. K. Dudka, Warszawa 2020, s. 1193; z orzecznictwa – por. np.: postanowienia Sądu Najwyższego z: dnia 22 kwietnia 2020 r., IV KK 127/20; dnia 8 grudnia 2021 r., IV KK 636/21; dnia 14 stycznia 2022 r., V KK 628/21). Nie budzi wątpliwości, że umieszczenie tej instytucji w postępowaniu kasacyjnym przesądza, iż jej zastosowanie warunkowane jest bardzo wysokim prawdopodobieństwem uznania zasadności zarzutów kasacyjnych, a nie sytuacją osobistą, zdrowotną czy rodzinną skazanego.

Mając na uwadze powyższe, Sąd Najwyższy doszedł do przekonania, że nie zachodzą w tej sprawie wystarczające podstawy do zastosowania nadzwyczajnej instytucji przewidzianej w art. 532 § 1 k.p.k. Dodać należy, że decyzja w tym względzie w żadnym razie nie przesądza ostatecznego rozstrzygnięcia kwestii zasadności kasacji skarżącego od prawomocnego wyroku Sądu Okręgowego w Katowicach.

Mając powyższe na względzie, Sąd Najwyższy orzekł jak w części dyspozytywnej postanowienia.

[PGW]

[ms]